

LUBSZCZEK (12) *sb m*

e jasne.

sg N lubszczek (11). ◇ G lubszczku (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

bot. Levisticum officinale Koch. (Rost); lubczyk, bylina z rodziny baldaszkowatych (Umbelliferae); ligusticum Mymer¹, FalZioł, SienLek; levisticus FalZioł; levisticum SienLek; smyrnium Calep (12) : Mymer¹ 18; A [wdówki] niech fie chronią thych zioł pożywać/ iako skoczku/ nalięzrzału/ dziewięfiu/ trzem dały/ lubfzczku/ żywokoštu/ pępkowego ziele [!]/ przymiotu/ przewrotniku LudWieś B3v; LVbfzczek ieft ciepły y fuchy w wtorym fłopniu/ nafienie s korzeniem godzą fie w lekarftwo/ ale fie lifcie niegodzi FalZioł I 74c, [+3] [2 r.], I 74c [2 r.], 75b; Ty też zioła kámień wypádzáią/ gdy s nich kto pije/ złotogłow/ mieczykowe korzenie/ opich/ pietruřzká/ Iáłowiec/ bobek/ y bukwicá/ fáwiná/ lubfzczek SienLek 106, 215, Xxx2v; Smyrniun – Lubfzczek. Calep 986b.

[Zestawienia: »lubszczek swojski« = hipposelinum, laser, laserpitium, levisticum vulgare Cn: Lubfzczek fwoyski. Leuifticus, Heymifz Lybftôckel SienHerb 91a.

»włoski lubszczek« = panax Cn: Włoski Lufzczek [!]. Lugufticum, Welfchen Liebftôckel SienHerb 91b.]

Cf LUBCZEK, LUBCZYK, [LUBIESZCZ], [LUBIESZCZEK], LUBIESZCZYK, [LUBISZCZEK], LUBSZCZYK

KCh